

ວັດທະນະທຳເຄື່ອງປິ່ນດິນເຜົາທີ່ສືບທອດມາເປັນ ເວລາພັນປີ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໄປທີ່ວໂລກ

ເຄື່ອງບັນດີນເຜົາຈິນເລີຍເຜີຍແຜ່ໄປເຖິງບັນດາປະເທດອາຊີ, ອາຟຣີກາ, ເອົນິບ ແລະ ອາມເອີກາ. ເມື່ອໄປເຖິງບ່ອນໄດ, ພໍັດທີຂາຍເຄື່ອງບັນດີນເຜົາ ກໍາໄດ້ນຳເອົາອາລີຍະຫຳຈິນໄປເຖິງບ່ອນນັ້ນ ແລະ ນຳເອົາອະລີຍະຫຳປະເທດຕ່າງໆວັບຄືນຈິນ.

“เมืองจิงเตี้ยเจ็น (Jingdezhen) ได้ก่อตั้งขึ้นในช่วงปี 1056 ภายใต้ราชวงศ์ซ่ง ที่มีชื่อว่า “เมืองจิงเตี้ยเจ็น” ที่มีประวัติยาวนานกว่า 1,000 ปี ที่สำคัญที่สุดคือการผลิตเซรามิก หรือ “จิงเตี้ย” ซึ่งเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือนและพระราชวัง ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น จานรองชา ชาม และภาชนะต่างๆ ที่มีลวดลายและสีสันสวยงาม จึงเป็นที่นิยมในราชสำนักและชนชั้นนำทั่วโลก ในปัจจุบัน จิงเตี้ยเจ็นยังคงเป็นศูนย์กลางการผลิตเซรามิกที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศจีน ด้วยความสามารถในการผลิตเครื่องเคลือบแบบใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เมืองนี้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและเทคโนโลยีการผลิตที่สำคัญมาก”

ຫວັນຄືນປະຫວັດສາດເມືອງເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ

ເມື່ອຍ່າງໄປຕາມຄຸມຖະໜົມຖາວຢາງໝີ ເມື່ອງຈິງເຕີເຈັ້ນ, ທຸກບ່ອນຈະມີສວນກ່ຽວຂ້ອງກັນເຄື່ອງບັນດິນເຜົາ. ຮອມທາງ 108 ທີ່ມີປະຫວັດສາດມາເປັນເວລາພັນປີ ແລະ ເຕີເຜົາ ທີ່ມີປະຫວັດສາດມາເປັນເວລາ 400 ກວ່າປີ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ໃນປະຫວັດສາດ, ເມື່ອງຈິງເຕີເຈັ້ນ ມີຄວາມຈະເລີນຮ່າງເຮືອງຫຼາຍ.

ຊູນລືຂຶນ ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນມາຢູ່ແຫ່ງນີ້. ປັດຈຸບັນ, ຫຸກມີ, ທານ ຈະແລກປຸງກັບນັກທອງທຸງທີ່ເດີນທາງມາທຸງວາຊາວຢາງໝີ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມມີສະເໜ່ຂອງເຄື່ອງບັນດິນເຜົາຈົນ ໄປສູ່ຫົວໄລກ. ທ່ານ ພົງແຕ່ຂີດແຕ່ມເປັນເວລາ 1 ຫາ 2 ນາທີ, ຮູບແຕ່ມທີ່ມີຊີວິດຊີວາກໍໄດ້ປະກິດຢູ່ຕາມເຄື່ອງບັນດິນເຜົາຊີ່ງຮວາແລ້ວ.

ຄູມຖະໜົນຖາວຍ່າງໝີ ບໍ່
ຈະເລີນຂຶ້ນຍືອນເຕື່ອງຢັ້ນດິນ
ເຜົາ ໄດ້ປະກອບດ້ວຍມໍລະ
ດີກວດທະນະທຳປະຫວັດສາດ
ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຮອງຮອຍເກົາ
ໂຮງເຜົາພະບໍລິມມະວົງສານຸ
ທ່ານຊຸມລີຊືນ ກ່າວວ່າ:
“ພວກເຮົາສາມາດສຳຜັດກັບ
ຄວາມມີກຽດຂອງຄົນຮຸນກ່ອນ
ທີ່ນຳມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ກໍ
ສິ່ງເສີມໃຫ້ພວກເຮົາຈຶ່ງສືບຫອດ
ສົມໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ.”

ວົງ, ຂໍ້ພິພະນັກຕຳເຜົາພະບໍລິມະຈົງສານວົງ, ໝູ້ຕຳເຜົາໃນລາຊະວົງໜີ່ ແລະ ລາຊະວົງຊີ່, ເຮືອນເກົ່າປະຊາຊົນເຂດວ່ອມຂ້າງ ແລະ ປຸ່ສະນີຍະສະຖານອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງປັນດິນເຜົາ ແລະ ອື່ນໆ. ຄົງຄູ້ກັບຮ່ອງຮອຍເກົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການປົວລະບັດຮັກສາໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຄຸ້ມຖະໜົນເກົ່າຂອງເມືອງເຄື່ອງປັນດິນເຜົາປະກິດຄວາມມີສະເໜີເສດໃນປະຫວັດສາດຂອງຕົນ.

ປັດຈຸບັນ, ຄຸ້ມຖະໜົນທາວຢາງໜີ່ ມີຜູ້ສືບທອດສິມີເຄື່ອງບັນດິນເຜົາ 40 ກວ່າທຳນາ ແລະ ລູກສິດ 300 ກວ່າຄົນ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນການຜະລິດເຄື່ອງປັນດິນເຜົາແບບດັ່ງເດີມຂອງຈິນ.

ໃນຂະນະທີ່ສືບທອດສິມີດັ່ງເດີມແລ້ວ, ເມືອງຈິງເຕີເຈັ້ນກໍຍ້າໄດ້ຕັ້ງໜ້າຄົ້ນຫາ ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນວັດທະນະທຳດັ່ງເດີມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫວັດທະນະທຳຄຸ້ມຖະໜົນ ແລະຂະແໜງການທອງທຽງພັດທະ

ຄອບຄົວ ຊຸນລືຂຶນ ເປັນ ນາແບບເຊື່ອມໄຍງ໌ເຂົ້າກັນ. ປີ
ຜູ້ສືບທອດມໍລະດົກວັດທະນະ 2023, ມີນັກທອງທຽງວົມາຫຼົງ
ທຳນິມາມະທຳສີມືຂຶງຮວາ ມາ ຖາວຢາງໝີ ຫຼັດຍາກວາ 3,7 ລ້ານ
ເປັນ 4 ເຊັ່ນຄົນແລ້ວ, ທ່ານ ເກືອຄົນ.

ເນື້ອໃນເຢັ້ມຕີມ:

ເສັ້ນ ທາງ ສິງ
ອອກເຄື່ອງບັນດີນຜົາ

ໃນສະໄໝບຸຮານຂອງຈິນ ສາຍໜຶ່ງແມ່ນ “ເສັ້ນທາງສາຍໄໝທາງປົກ” ໂດຍຜ່ານເຂດຂຶນຈົງ ສປປ ຈິນ ໄປສູ່ອາຊີກາງ, ອາຊີຕາເວັນຕີກ ແລະ ເຂດອ່າວເປີເຊຍ; ອີກສາຍໜຶ່ງແມ່ນເສັ້ນທາງສາຍໄໝທາງທະເລ ເຊິ່ງອອກເດີນທາງຈາກນະຄອນກວາງໄຟຈົວແຂວງກວາງຕັ້ງຈິນ, ອ້ອມແຫຼມມາເລ ໂດຍຜ່ານມະຫາສະມຸດອືນເດຍແລ້ວ ເດີນທາງໄປເຖິງອ່າວເປີເຊຍ, ສຸດທ້າຍໄປເຖິງບັນດາປະເທດອ້ອມຂ້າງເມດີເຕີຣານຢູ່ນ, ນັ້ນກໍຕື “ເສັ້ນທາງສາຍໄໝທາງທະເລ” ມີຊູ່ວຊານບາງຄົນເຊັ່ນວ່າ: “ເສັ້ນທາງເຄື່ອງບັນດິນເຜົາ”.

A photograph showing a man from the side, wearing glasses and a dark shirt, looking towards a large, round, decorative object. The object is white with intricate blue and pink floral and fruit patterns, resembling a stylized peach or plum tree. It appears to be a traditional Asian artwork, possibly a painting on a screen or a large brushstroke. The background is a plain, light-colored wall.

ឃុំវិគីមិនបានការណ៍ស្ថិតិយោគ

ໃນໄລຍະກາງ ແລະ ທ້າຍ
ເດືອນຕຸລາປີກາຍນີ້, ການສຳ
ຫຼວດບຸຮານນະຄະດີຮ່ອງຮອຍ
ເກົ່າເຮືອຫຼົມຢູ່ທະເລຈິນໃຕ້ ໄດ້
ເຜີຍແຜ່ນໝາກຜົນຂອງຕົນເປັນ
ໄລຍະ ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນ
ວ່າ: ສິນຄ້າໃນເຮືອຫຼົມເລາກໜຶ່ງ
ຕົນຕໍ່ແມ່ນເຄື່ອງບັນດິນເຜົາ
ເຊິ່ງໄດ້ເກັບກຸ້ເອົາເຄື່ອງບັນດິນ
ເຜົາ 540 ກວ່າເຄື່ອງ (ຊຸດ)
ຂຶ້ນມາ. ການສຳຫຼວດຄົ້ນຄວ້າ
ບຸຮານນະຄະດີໃນທະເລເລັກສັ້ງ
ນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ເຄື່ອງ
ບັນດິນເຜົາເປັນສັກຂີພິຍານສຳ
ກິດ, ເຢລະມັນ ແລະ ອິຕາລີ.
ການເປີດຂະບວນລົດໄຟ
ຈິນ-ເອີຣີບ ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜະລິດ
ຕະພັນຂອງທ້າວ ຮາເຄັນ ສົ່ງ
ອອກໄປໝາຍປະເທດ ໄດ້ໄວ
ກວ່າເກົ່າ. ສິນຄ້າສົ່ງອອກຂອງ
ລາວ ທີ່ຜະລິດຈາກເຄື່ອງບັນ
ດິນເຜົາຕ່າງໆ ໄດ້ຜະລິດເປັນ
ເຄື່ອງເອົ້າ ແລະ ເຄື່ອງສິລະປະ
ຕ່າງໆ, ໄດ້ຈາກເຄື່ອງບັນດິນ
ເຜົາຊີ່ງຮວາ ແບບດັ່ງເດີມກາຍ
ມາເປັນເຄື່ອງບັນດິນເຜົາທີ່ມີ
ທິວຄິດປະດິດສ້າງໃນຍຸກປັດ
ຈຸບັນ.

ຄົນໃຫ້ແກ່ການໄປມາທາສູດຕານ
ການຄ້າ ແລະ ການແລກປ່ຽນ
ວັດທະນະທຳຕາມເສັ້ນທາງ
ສາຍໄໝທາງທະລີ ໃນສະໄໝ
ບຸຮານຂອງຈິນ.

ທ່ານ ໂຈແມນ ຊ່າງເປັນ
ດິນເຜົາແອສປາຍ ໄດ້ດິນທາງ
ມາເຖິງເມືອງຈິງເຕີເຈັນ ໃນປີ
2022 ເພື່ອຮັນຮູ້ສີມີແຕ່ມຮູບ
ຕາມເຄື່ອງເປັນດິນເຜົາ. ໃນສາຍ

ວັງກຢູ່ຈິງເຕີເຈັນ ມີໜ້າຍກວ່າ
5.000 ຄົນ. ເມືອງຈິງເຕີເຈັນ
ໄດ້ຕຶງດູດຊາວຕ່າງປະເທດເປັນ
ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຍ້ອນວັດ
ທະນະທຳເຄື່ອງເປັນດິນເຜົາທີ່ມີ

ປັດຈຸບັນ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳອັນເຂັ້ມຂຸນຂອງຈິນ ກໍໄດ້ດຶງດູດຜູ້ທີ່ນີ້ຢືນເຄື່ອງບັນດິນ ເຜົາ, ນ້າກຫຼະກິດ ແລະ ນ້າກສີລະບົບຂອງໝາຍປະເທດໃນໄລກ ເດີນທາງມາຍັງຢາມເມືອງຈິງເຕີເຈັ້ນ. ການມາຍັງຢາມຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ກໍໄດ້ເຜີຍແຜ່ວັດທະນະທຳເຄື່ອງບັນດິນເຜົາໄປ ຕາຂອງທານ, ເຖິງແມນວາເມືອງຈິງເຕີເຈັ້ນ ເປັນເມືອງນ້ອຍ ໃນພາກກາງຂອງຈິນ, ແຕ່ກຳນົດຄວາມໝາງກໝາຍ ທຸງບໍ່ເຖິງກັບ ຕົວເມືອງໃຫຍ່ຕ່າງໆຂອງຈິນ. ທ່ານ ກ່າວວ່າ: “ຢູ່ເມືອງຈິງເຕີເຈັ້ນ, ກໍສາມາດຊື້ຂອງທ່ານແບບກາຕາໄລນຸ່ງຂອງແຮສປາຍໄດ້ເຊັ່ນກັນ.”

ເອກະລັກພື້ນເສດຂອງຕົນ, ເຮັດໃຫ້ຂາວຕ່າງປະເທດທີ່ມັກຮັກເຄື່ອງບັນດິນເຜົາເຫຼົ່ານີ້ ກາຍເປັນຫຼຸດວັດທະນະທຳຕາມເສັ້ນທາງສາຍໄໝໝາງທະເລ.

ແຫຼ່ງຂາວ: Jiangnan City Daily, ພາບໂດຍ: ສໍານັກຂ່າວຂົນຮວາ (ສະໜອງຂໍ້ມູນໂດຍ: ສູນ

ສູງທີ່ໄລກ. ໃນເວລານີ້ມີມາງາງຄືນ, ທ້າວ ຮາເຄນ ທີ່ມາຈາກ ປະເທດວັກກີ່ ໄດ້ເຕີນທາງເຂົ້າ ສູ່ຫອງໄລສິດຂອງເຊດສວນ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງບັນດິນເຜົາ ເມືອງຈິງເຕີເຈັ້ນ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ. ໃນຊຸມປີຜ່ານ ມາ, ເຄື່ອງບັນດິນເຜົາຂອງທ້າວ ຮາເຄນ ແລະ ເມຍຂອງລາວ ໄດ້ຮັບຄວາມນີ້ຢືນຊົມຊອບຈາກ ລູກຄ້າໜ້າຍ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງອອກ ທ້າວ ນີ້ເຕີມ ອາຍຸ 32 ປີ ທີ່ມາຈາກວາແລີກາ, ລາວ ໄດ້ ມາດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເມືອງຈິງເຕີ ເຈັ້ນ ເປັນເວລາ 8 ປີແລ້ວ. ຢູ່ “ເມືອງເຄື່ອງບັນດິນເຜົາຈິນ” ແຫ່ງນີ້, ທ່ານ ໄດ້ບັນລຸຄວາມ ຜັນ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງບັນດິນເຜົາ ຂອງຕົນ ແລະ ຍິ່ງຮັກຫອມ ຄວາມອົບອຸ່ນຂອງດິນ ຫີ່ເວົາ ມາເຮັດເປັນເຄື່ອງບັນດິນເຜົາ. ສະນັ້ນ, ລາວ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ຕົນ ເອງວ່າເປັນ “ນີ້ເຕີມິ່ງ”, ແບວ່າ ແສງສະຫວ່າງຂອງດິນ.

ໄປຫຼາຍປະເທດໃນໄລກ
ເຊັ່ນ: ຕວກກົ່າ, ຝັງ, ອັງ
ນາງ ອາຍາໂອ ຕາກາຍ
ກີ ນັກສິລະປິນເຄື່ອງບັນດິນຜິດ
ຢືນຢັນ ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ເມືອງ
ຈິງເຕີເຈັນ ເປັນເວລາ 10 ປີ
ແລ້ວ. ການຜະລິດຖ້ວຍຢ່າງ

ynzhanba@163.com